

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29134/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Јована Стаменковић из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник адвокат Миомир Тасић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 141/23 од 08.08.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против става првог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 141/23 од 08.08.2023. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Врању П 5316/21 од 01.01.2022. године у ставу другом изреке и против става другог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 141/23 од 08.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 141/23 од 08.08.2023. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Врању П 5316/21 од 01.01.2022. године у ставу другом изреке и против става другог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 141/23 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 5316/21 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв 168/2021 од 09.08.2021. године за износ главног дуга на име доспелог, а неисплаћеног потраживања по рачуну број ../2021 од 07.06.2021. године од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.07.2021. године до исплате, као и за трошкове извршења од 9.952,88 динара и у том делу је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке делимично је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв 168/2021 од 09.08.2021. године у обавезујућем делу за преостали износ главног дуга од признатих 7.500,00 динара до тражених 23.966,00 динара или за 16.466,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2021. године до исплате и у том делу је тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 37.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 141/23 од 08.08.2023. године ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 28.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену којим је потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке и против става другог изреке тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о дугу на име заступања туженог од стране тужиоца као адвоката, којом је оцењено да је тужбени захтев тужиоца делимично основан. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права, која у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те је донета одлука као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у коме је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 26.07.2021. године, а вредност предмета спора је 23.966,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић